

fandtes Smughuler for Uterligheden, og han havde frygtet for, at det var til et saadant Sted, Sønnen ved slet Eksempel var bleven lokket hen. „Gaa-i din Seng!“ fortsatte han. „Du er og bliver et Syndens Barn! . . . Imorgen tales vi nærmere ved.“

Da Peter Andreas tidlig den næste Dag blev kaldt ned til Morgenandagten i Dagligstuen, var han forberedt paa en Gentagelse af den højtidelige Brændemærkning, der i sin Tid var overgaaet ham i Anledning af Æbletyveriet. Signe sad ved Klaveret, hvor der brændte et enligt Lys. Resten af den store Stue laa i Mørke, og der var saa koldt, at der stod en Taage ud af Mundene paa dem, der sang.

Imidlertid blev baade den første og den anden Salme sungen tilende og Trosbekendelsen fremsagt, uden at der skete nogen Hentydning til Gaarsaftenens Begivenhed. Heller ikke senere paa Dagen blev der talt et Ord til ham derom. Pastor Sidenius havde den hele Formiddag siddet ved sin Hustrus Seng, og Forældrene var kommen til den Erkendelse, at det var frugtesløst længer at forsøge paa ved Overtalelser at indvirke paa Drengens Sind, — der kunde nu kun haabes paa, hvad Tiden og Livets Tugt ved Guds Naade kunde udrette. Den eneste Foranstaltning, der blev truffen, var den, at Naboen Plankeværk forsynedes med opadvendte Spigersøm, og at Faderen fremtidig hver Aften personlig forvissede sig om, at Sønnen laa i sin Seng.

Peter Andreas var ligeglad. Intetsomhelst af, hvad man foretog sig med ham i Hjemmet — det være sig ondt eller godt — gjorde længer noget Indtryk paa ham. Den Tid var forbi, da han lagde Planer om ved et eller andet eventyrligt Skridt — en formelig Opstand eller en hemmelig Flugt — at forkorte sin Pine og drage ud i Verden for paa Lykke og Fromme at opsøge det Kongerige, hans Drømme havde forjættet ham. Han var nu baade gammel nok og forstandig nok til at indse, at han hurtigst og sikrest vilde kunne naa den attraaede Uafhængighed, naar han taalmodig gik sin Skolegang tilende, — og forresten varede det heller ikke længe, før han udfandt andre Midler til at skuffe Faderens Aarvaagenhed. Naar alt i Huset var bleven stille, firede han sig ved Hjælp af en Tougende fra sit Gavlvindue ned paa